

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

IX. De magno quodam bono & fructu, quem è meditatione elicere debemus, & ideo eam faciendam esse, vz fructum ex ea aliquem capiamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

ad sanctæ Inquisitionis carcerem rapiatur, vt infidelis & hæreticus; si vero credit, & nihilominus in peccati mortalis statu perseverare vult, fatuorum & dementium receptaculis includatur: quæ enim maior hæc dari dementia ac vesania potest? Non dubito, quin, si quis hæc attente perpendat, stræni cuiusdam instar illi futura sint, quo à peccando retrahatur. Hanc ob causam omni dæmon conatu & studio hanc nobis meditationem & considerationem dissuadere contendit. Sicut Philistæi Sampsoni, quem iam vincum habebant, oculos ante omnia eruerunt; ita & Diabolus peccatorem ante omnia excæcat, &, cum fide illi dissuadere & eripere nequeat, hoc saltem procurat, vt ita credat, tanquam si non crederet (vt videntes non videant, & audientes non audiant, neque intelligent) Procurat, inquam, vt non consideret id, quod credit, nec magis ipsum ad animum admittat, quam si plane non crederet; oculos scilicet illi occludit, quod vulpi huic eodem recidit. Nam sicut parum tibi proffit oculos aperire, si in tenebris agas, quia nihil penitus videbis; ita, inquit Augustinus, nihil prodest in luce versari, si oculos occlusos & obseratos habeas; quia nec tum quidquam videbis. Propterea ergo tanti momenti est meditatio & oratio mentalis, vt quæ oculos aperire facit.

CAPVT IX.

De magno quodam bono & fructu, quem è meditatione elicere debemus: & ideo eam faciendam esse, vt fructum ex ea aliquem capiamus.

CONSULTVM & salutare imprimis est, vt, dum orationi insistimus, affectus & desideria voluuntatis exerceamus: de qua re statim agemus; verum ante omnia requiritur, vt hi affectus ac desideria in ratione bene fundentur. Homo namque rationalis est, & ratione, & per

Rodriguez exercit. pars 1.

viam intelligentiæ agi ducique gaudet. Vnus proinde de præcipuis, ad quos meditatio dirigenda & ordinanda est, scopus esse debet, vt eius adminiculo ab omni fraude & illusionem liberemur, in veritatibus solide fundemur, & ad id, quod nobis conuenit & cõgruum est, vltro & grateranter nos applicemus. Atque hic vnus de primarijs debet esse fructibus, quos vt è meditatione colligamus, procurare debemus. Atq; ideo hoc punctum imprimis notandum est, quod illud hæc in materia permagni momenti ac facile primum sit. Initio autem danda homini opera, vt solidum virtutum omnigenarum fundamentum ponat, & in ipsdẽm stabiliatur. Vt porro melius hoc ipsum è meditatione colligamus, ipsaq; singularem meditationem adferat, non debet ea aut superficialiter & obiter, aut languide & tepide fieri, sed viuaciter, attente, cum vigore ac mentis tranquillitate. Vnde vitæ huius breuitas, rerum mundanarum fragilitas, inanitas ac vanitas, & quomodo in morte terminentur omnia, tractum & per quietis otium tibi meditanda & consideranda sunt, vt hoc pacto omnia terrena despiciendo, cor tuum ad cœlestia semperque duratura amanda penitus transferas.

Frequenter quoque eodem modo considerandum, animoq; versandum, quam hominum opinio & æstimatio, quæ tamen tantopere nos emouere solet, vanitas sit; cum nihil tibi hæc vel demat vel addat, neve deteriorem te, vel meliorem reddere queat, vt sic eam parui facere, & contemnere addiscas. Atque ita de reliquis. Hoc scilicet modo quis à fascino & impostura satanica liberatur, & ad ea, quæ conueniunt, facienda inducitur, & animum applicat, ac spiritualis redditur. *Sedebit solitarius, & tacebit, quia leuauit Thren. 3. 26. super se.* Supra seipsum scilicet se extollit, & generosa quadam, rerumque omnium mundanarum contemptrice mente assumpta, cum Apostolo ait: *Propter quem Phil. 3. 8. omnia detrimentum feci, & arbitror vt stercorea, vt Christum lucrifaciam: id est,*

Y quæ

Materia meditationis
94.

quæ ante ut lucrum & emolumentum ar-
bitrabar, iam sapientior redditus, ad lu-
crificandum Christum ut detimentum
ac stercus æstimo.

Magna est inter vnam meditationem
& aliam, inter vnum cognoscendi modum
& alium differentia: aliter enim rem
quampiam cognoscit doctus & sapiens,
aliter simplex & idiota. Ille scilicet vere,
& prout ipsa in se est, cognoscit, at hic su-
perficalem & exteriorem tantum appa-
rentiam. Si imperitus & rusticus quis pre-
tiosam gemmam inueniat, eam solum ob
exteriorem fulgorem & pulchritudinem
concupiscit, & in pretio habet; at pru-
dens gemmarius, non tam ob eximium
splendorem & gratiam, quam quod eius-
dem valorem pretiumque, perspectum ha-
beat, eam desiderat & æstimat. Pari mo-
do inter se differunt, is qui diuina myste-
ria & res spirituales debito modo medi-
tari & considerare nouit, & is quicquam
prorsus ignarus est: quod hic illas super-
ficialiter & velut in extimata cie confide-
ret, uti, quamuis ipsi, ob decus & splen-
dorem, quem in ipsis notat, eximia &
congrua videantur, ipsas tamen aut pla-
ne non, aut frigide saltem, concupiscat,
at qui illas debite meditari, & pro digni-
tate nouit expendere, minime decipitur,
nec errat, & totus ipsi em inhiat; nam
quod absconditi thesauri, & margarite
pretiosæ, quam inuenit, valorem optime
perspectum habeat præ illo omnia reli-
qua parui facit, quinimo contemnit &
proterit. *Abijt & vendidit omnia qua ha-
buit, & omni eam.*

Matt. 13. 46.

Matth. 9. 20.

Marc. 5. 25.

Luc. 8. 43.

Discrimen hoc in Evangelio nobis de-
clarauit ipsemet Redemptor Iesus, sub
involucris & symbolo historiae de mulie-
re illa sanguinis fluxum patiente. Cum
enim Redemptor ad curandam, aut po-
tius à mortuis reuocandam Archisyna-
gogi filiam, plurimis illum turbis comi-
tantibus abiret; mulier quædam, quæ duo-
decim ipsis annis fluxum sanguinis passa
erat, & omnem in medicos irritum euentu,
quin potius magno valetudinis detrimen-
to, substantiâ profuderat, eo viso, ardenti

quodam sanitatis recuperanda acta desi-
derio, per confertam hominum multitu-
dinem perterrita, & magna concepta fi-
de ac spe, dicit intra se: *Si tetigero tantum
vestimentum eius, salua ero.* Venit ergo,
& tangit, & statim sanguinis illud pro-
fluuium stetit. Conuertens ilico se Chri-
stus ad turbas, petit: *Quis me tetigit?*
Tum Petrus & reliqui discipuli, *Præce-
ptor, turba te comprimunt & affligunt, &
dicis, Quis me tetigit?* Scio quidem id, in-
quit Dominus, nec hoc volo: sed tetigit
me aliquis, non quidem eo modo, quo
reliqui, qui me hinc inde comprimunt,
sed modo quodam particulari: *nam &
ego noui virtutem de me exisse.* Hoc scilicet
volebat, hoc est Christum tangere,
& hoc denique interrogat: quia alius il-
le tactus rudior, quo cum vulgus & reli-
qua turba tangit, paruifaciendus est. In
hoc ergo totum meditationis negotium
versatur, ut ita nimirum Christum eius-
que mysteria tangamus, ut eorum in no-
bis vim, virtutem, & fructum sentiamus.
Ad hoc permagni refert, ut magna cum
attentione in meditatione versemur, tra-
ctim & non præcipitanter mysteria sin-
gula ruminando, & minutim enuclean-
do. Quod enim non masticatur, nec a-
maricat, nec sapit; ideo namque & infir-
mus pilulam integram deglutit, ne illius
amaritudinem gustet. Pari modo ideo
peccatum, mors iudicium, infernus pec-
catori amara non videntur, quod ea mi-
nutim non masticet, sed integra deglu-
tiant, rudi & crasso modo, ac velut in fa-
sce compacta accipiendo considerando-
que. Ideo quippe mysterium incarnatio-
nis, passionis, resurrectionis, ac reliquo-
rum Dei beneficiorum nullum tibi gu-
stum ac saporem continere videntur,
quia ea minutim non expendis, non ru-
minas, nec eo quo debes modo excus-
taque hoc sinapis & piperis granum ma-
stica & comminue, ac videbis, quo-
modo paulatim aduret, & la-
chrymas oculis tuis
excutiet.

***

CAPYT